(Nederlands) Tijdschrift voor Urologie: Van ‘Kloten’ (1992) tot heden

M.T.W.T. (Tycho) Lock . Henk G. van der Poel

Introductie

De jongere collega-urologen (minder dan 10 jaar in het vak) kennen alleen het ‘rode’ *Tijdschrift voor Urologie* (TvU), met daarin *De Urograaf* als apart katern. De langer in het vak zittende collega's kennen ook het ‘groene’ en later het ‘blauw-rode’ (met en zonder ‘flap’) *Nederlands Tijdschrift voor Urologie* (NTvU). Het TvU wordt vanaf begin 2011 verzorgd door uitgeverij Bohn, Stafleu en van Loghum (BSL) en viert nu dus haar **tweede lustrum**! Vanwaar al deze verschillende kleuren en verschillende afkortingen voor ons lijfblad? Aanleiding voor een historisch overzicht. We nemen u mee naar de vorige eeuw.

Hoe het begon

Het is begin 1990, Tycho Lock (TL) is zojuist begonnen als staflid op de afdeling Urologie van het Academisch Ziekenhuis Utrecht (AZU), later omgedoopt tot Universitair Medisch Centrum Utrecht na het samengaan van de medische faculteit en het ziekenhuis.

Tijdens het spreekuur op de polikliniek met de pas twee jaar daarvoor nieuw gevormde staf, in het hypermoderne ziekenhuis, valt het extra op dat er slechts summiere informatie voor patiënten over urologische onderzoeken/ziektebeelden aanwezig is. Dit leidt tot een nieuw project als vanuit de Deventer Ziekenhuizen Fons Ypma (FY) ook de wens uit om goed voorlichtingsmateriaal voor patiënten te ontwikkelen. Die samenwerking vormt de basis voor ‘het Prostaatboek’, dat heden ten dage nog steeds wordt gebruikt en waarvan in 2019 nog een nieuwe editie is verschenen.

Wat echter ook opvalt, is dat de meeste verenigingen van (deel)specialismen een eigen wetenschappelijk tijdschrift hebben..., maar niet de NVU! Wel hebben wij de ‘Urologische Brief’, een initiatief van Wytze Hoekstra, Fons Ypma en Tom Schlatmann, naar analogie van de ‘AUA Correspondence Club’, waarin wij interessante casuïstiek deelden met collega's.

“Doelstelling van de Urologische Brief was het uitwisselen en bekendmaken van meningen en ervaringen uit de urologische praktijk en het uitbreiden en intensiveren van intercollegiale contacten. De brieven zouden in brede zin interessant zijn voor de algemene praktijk, het zou gaan over ervaringen, ideeën, overpeinzingen, praktijkperikelen, trucjes, hartenkretten, kortom wetenswaardigheden die men doorgaans alleen in de wandelgangen van congressen te weten komt. In januari 1985 kwam de eerste Brief uit en het werd een succesformule. In 1995 werd in overleg met de NVU besloten de formule te integreren in De Urograaf. Het jaar 1996 kende nog zeven afleveringen met in het laatste nummer het commentaar van vier prominente NVU-leden op het rapport ‘De urologie in een breder vaarwater’. In totaal werden meer dan honderd Urologische Brieven geschreven, waarvan vele – ook na 25 jaar – nog steeds als juweeltjes kunnen worden beschouwd.”

Wytze Hoekstra, 12 januari 2021

Langzaam groeit de gedachte om een professioneel tijdschrift voor urologisch Nederland te starten, waarbij naast peer reviewed wetenschappelijke artikelen ook verenigings- en persoonsgebonden informatie uitgewisseld kunnen worden. *Reed Healthcare* blijkt bereid vier keer per jaar een tijdschrift uit te geven in een oplage van 500 exemplaren, waarin dan wel twee andere uitgaven van Reed moeten opgaan: ‘Uro-selectief’ (over bijdragen van Nederlandse urologen op buitenlandse congressen) en ‘Consult’ (urologische casuïstiek). De kosten moeten worden bestreden vanuit advertentie-inkomsten.

Begin 1992 starten de voorbereidingen met TL, FY en Don Newling (de net aangestelde hoogleraar Urologie aan de Vrije Universiteit, tegenwoordig VUmc en inmiddels UMC Amsterdam door samengaan met het AMC). Overigens een goede zet van Newling: dé manier om snel in te burgeren. In september 1992 kreeg het definitief ontwerp zijn beslag op vliegveld Kloten, Zürich, Zwitserland, want wat doe je anders als je allemaal vijf uur moet wachten op je vlucht naar een congres in Griekenland: tijd genoeg om met zijn drieën knopen door te hakken over een voorlopige taakverdeling en over hoe het tijdschrift eruit moet gaan zien. Sabine Wernars is deskeditor van het eerste uur, maar liever noemen we haar onze redder in nood! Zij levert ons de eerste ontwerpen voor de voorzijde van het tijdschrift

Bij de online versie van dit artikel (<https://doi.org/10.1007/s13629-021-9001-y>) is ‘Electronic supplementary material’ opgenomen met aanvullende informatie.

(✉) drs. M.T.W.T. Lock
Utrecht, Nederland
m.t.w.t.lock@umcutrecht.nl

Vanaf 1993

**Vanaf 2005
met flap**

Vanaf 2009
zonder flap

Vanaf 2019

Vanaf 2011

zonder het officiële logo van de NVU te gebruiken, met de kleuren groen (we hebben immers geen ervaring!) in combinatie met de meest urologische kleur aller kleuren, geel! Uiteindelijk is het een heel kerkenbare voorzijde gebleken en in februari/maart 1993 is het NTvU een feit!

“Wat ik me nog kan herinneren van het eerste begin zijn de redactievergaderingen met Fons Ypma, Tycho Lock en Don Newling. Waar met veel passie voor het vak de inhoud voor de komende nummers werd besproken. Regelmatig kwamen de verschillen ter sprake tussen de Academische ziekenhuizen van Don en Tycho en de periferie waar Fons werkte. Met heel veel plezier werkte ik als eindredacteur aan ‘ons’ tijdschrift.

De vergaderingen met de hoofdredacteur Tycho Lock in het UMCU. Waar eerst altijd begonnen werd met, hoe gaat het met je? gaat alles goed? hoe is het op 't werk?, om dan pas over te gaan tot de orde van de dag.

Dat Mels van Driel zeer regelmatig in het NTU schreef. Er staat mij nog iets bij over de nadelen van het veelvuldig op de racefiets zitten voor de man. Leuke artikelen over serieuze onderwerpen!”

Sabine Wernars, 14 januari 2021

“De succesformule was dat alle betrokkenen respect hadden voor elkaars rol. Ik kan me niet herinneren dat er tijdens de redactievergaderingen onderling problemen waren. Het was een goed, op elkaar ingespeeld team. Daarom was het een genoeg om namens de uitgever elk kwartaal mijn bijdrage te mogen leveren aan de totstandkoming van NTvU. Blijkbaar een succesformule, want TvU heeft nog steeds bestaansrecht.” Gerard van den Akker, marketing-manager Reed Healthcare, 28 januari 2021

Zadelpijn (tekening Pieter Dik)

Figuur 1 De eerste redactie ('Electronic Supplemental Material')

Naast de redactie (fig. 1) wordt een redactieadviesraad – inclusief illustrator – geformeerd (fig. 2), die een dubbele taak krijgt. (Leuk hè, die jonge koppen!) Enerzijds moet de adviesraad de aangeleverde kopij reviewen, anderzijds regionaal aanspreekpunt voor het tijdschrift zijn en als kopijverzamelaar optreden tijdens de regionale refereerverdanten, ‘de muziek voor kleine kring’, uit het eerste editorial (fig. 3).

Die eerste jaren van het tijdschrift is veel en lang vergaderd, omdat we als redactie telkens tegen andere onvoorziene problemen aanliepen. Toch zorgden we bij het vele werk dat ook de curvatura major aan het einde van de vergadering voldoende op spanning was. Ook lieten we humor de vrije loop, soms zelfs tijdens echt urologische inspanningen... (fig. 4).

Alle begin is moeilijk

Ondanks onze goede voornemens, constructieve voorbereiding en voldoende zelfvertrouwen blijken de eerste jaren op de welbekende ‘tropen jaren’. Ontelbare telefoontjes hebben we gepleegd, tot aan een lamme arm toe. Je kunt immers wel een formule uitleggen, maar het schrijven van adequate kopij is een tweede, want iedereen is immers heel druk. Dus was je zomaar weer een telefoontje of twee verder. Terugbladerend valt dan ook op dat oude nummers nogal eens zijn gevuld met verslaglegging van grote internationale congressen en een agenda bevat van nationale en internationale symposia.

Figuur 2 De eerste redactieadviesraad ('Electronic Supplemental Material')

Die oude nummers zijn allang in de vergetelheid geraakt, ook bij 'de oude garde', daarom nog eenmaal een illustratie van collega Pieter Dik uit 1993.

Helaas voor ons allemaal passen illustraties met een humoristische ondertoon niet in strikt wetenschappelijke verhalen, vandaar vanaf 1994 geen 'comics' meer, en helaas geen overwerk meer voor onze lachspieren.

In de jaargangen 1994/1995 kost het verzamelen van kopij al iets minder spanning. Twee nieuwe rubrieken worden ingevoerd: een rubriek in samenwerking met het Nederlands Huisartsengenootschap en een terugkerende rubriek over seksuologie. In de eerste rubriek worden de NHG-standaarden die rechtstreeks met ons vak te maken hebben, 'Subfertiliteit', 'Bemoeilijkt mictie bij oudere mannen' en 'Incontinentie voor urine', integraal overgenomen en van commentaar voorzien door een drietal urologen, experts op het betreffende gebied, waarop weer een reactie volgt van de huisarts-schrijvers van die standaard. Een unieke mogelijkheid voor de lezers om het grensgebied tussen huisarts en urologisch specialisme nauwkeurig te verkennen.

In de andere rubriek krijgt collega Mels van Driel uit Groningen de vrije hand om in elk nummer van het tijdschrift zijn historische en seksuologische kennis aan het papier toe te vertrouwen, wat resulteert in een compilatie van geschiedkundige achtergronden, filosofische overwegingen en praktische adviezen voor patiënten met erectiele disfunctie en penisafwijkingen. Iedere uroloog móet

Figuur 3 Het eerste editorial ('Electronic Supplemental Material')

Figuur 4 De allereerste redactievergadering

zijn boeken ('Geheime delen', 'Met de hand', 'Het spel en de knikkers') gelezen hebben alvorens het vak op de 'juiste wijze te kunnen uitvoeren.'

Kort hierna krijgen recentelijk gepromoveerde collega's de gelegenheid om een korte samenvatting van hun proefschrift en de impact van hun onderzoek voor de praktijk voor publicatie in het tijdschrift aan te bieden, net zoals nu al weer geruime tijd bij *De Urograaf* mogelijk is. Dit maakt dat een promotie niet regionaal 'blijft hangen.'

Eind 1995 neemt Misset Uitgeverij B.V. in Maarssen het recht op uitgave van het tijdschrift van Elsevier over. Daardoor verhuizen onze redactievergaderingen van Leidschendam via Amsterdam naar Maarssen. In 1999 wordt Elsevier weer eigenaar, maar gelukkig kunnen we wel in Maarssen blijven vergaderen.

De AUA Review en de EAU Review doen hun intrede

In 1995 wordt een plan ontwikkeld op aangeven van Benecke Consultants. Naar verluidt wordt het mogelijk om in de toekomst, via drie gescheiden telefoonlijnen, een videoverbinding te leggen met de Verenigde Staten om zo, over de oceaan heen, met beeld met elkaar te kunnen communiceren. Daar willen we in mee! Het is nog toekomstmuziek, maar dat mag de pret niet drukken en het kan mogelijke kopij opleveren. In diezelfde periode lopen afspraken met de industrie (Lorex/Synthélabo) over een te organiseren review van de *American Urological Association* (AUA). Zij faciliteren een team van vijf à zes *opinion leaders*, door TL geselecteerd, verslag te doen van alle noviteiten in hun aandachtsgebied. Terug in Nederland volgt in 1995 de eerste verslaglegging in de RAI te Amsterdam, van de AUA in Las Vegas aan de thuisgebleven urologen en aios. De integrale tekst van de review wordt vanaf 1995 in het tijdschrift opgenomen en vanaf 1999 als separate bijlage ingesloten.

In 1997 vindt de lang verwachte eerste echte 'tele-review' plaats, waarin professor Claus Roehrborn vanuit een studio in Dallas, VS, en de urologen in de RAI te Amsterdam, rechtstreeks met elkaar kunnen communiceren met Roehrborn zichtbaar op een groot scherm. Voor het eerst is het mogelijk om 'over de oceaan heen' rechtstreeks vragen te stellen; deze eerste keer over nieuwe medicamenteuze behandelingen van LUTS/BPH. De AUA-review functioneerde 21 jaar onder TL's voorzitterschap. In 2015 werd de voorzittershamer aan Jorg Oddens overhandigd ('Electronic Supplemental Material').

De formule blijkt een succes, want Frans Debruijne, die in 1998 de eerste EAU-review organiseert, past een vergelijkbare formule toe. In plaats van *opinion leaders* vraagt hij uit elk opleidingscluster een laatstejaars aios om, onder voorzitterschap van Fred Witjes en Theo de Reijke, een onderdeel van de EAU te reviewen. Een jury van experts en alle toehoorders geven cijfers voor de voordrachten en op die wijze ontstaat een mooie wedstrijd met een mooie prijs, maar vooral eer, voor de winnaar.

In 2020 vond de 23e EAU-review plaats; de AUA review beleefde in 2020 al weer haar 26e editie, helaas online door de coronapandemie.

Het tijdschrift raakt ingeburgerd

In de jaren 1996 tot 1999 groeit het tijdschrift gestaag, de frequentie wordt verhoogd naar vijf keer per jaar in plaats van vier. Eind 1997 verlaat Don Newling de redactie, en komen Egbert Boevé en Gerard Dijkman de redactie versterken. Egbert neemt in 1999 het stokje van TL over en is tot 2005 hoofdredacteur. Medestrijder van het eerste uur, Fons Ypma, verlaat de redactie in de loop van 2001 en wordt opgevolgd door Peter Mulders. Kort daarna komen Toine Zeegers en Simon Horenblas de redactie versterken. Tegen die tijd is het tijdschrift helemaal ingeburgerd en heeft het definitief een eigen plaats binnen urologisch Nederland verworven. Een overzicht van de redactieleden van 1993 tot heden staat in tab. 1.

Nog een lange weg te gaan...

Het tijdschrift zoals wij dat nu kennen, is niet vanaf het begin het officiële orgaan van de NVU geweest. De NVU had sinds 1990 immers een eigen orgaan, *De Urograaf*. Na mondelinge mededelingen aan verschillende bestuursleden stuurt de toenmalige redactie uiteindelijk op 23 februari 1993 een brief naar het NVU-bestuur om de start van het tijdschrift officieel mee te delen. Fijntjes laat het bestuur in haar schrijven van 7 april 1993 echter weten dat *De Urograaf*, die in 1990 is gestart, het officiële bulletin van de NVU is en blijft. Daarnaast is het bestuur van mening dat het tijdschrift 'de komende jaren zijn bestaansrecht zal moeten bewijzen' ('Electronic Supplemental Material').

Urethrachirurgie (tekening Pieter Dik)

Als het tijdschrift haar eerste lustrum viert, verzoekt de redactie de NVU om het tijdschrift samen te laten gaan met *De Urograaf*, waarbij het tijdschrift als wetenschappelijk blad van de NVU zal functioneren. Maar de NVU is van mening dat onduidelijk financieel draagvlak en bestaansrecht eerst transparanter moeten worden, zo is te lezen in haar brief van 27 augustus 1997 ('Electronic Supplemental Material').

In de aanloop naar de tweede lustrumviering in 2003 worden opnieuw gesprekken met het NVU-bestuur gestart, met als insteek een compact maar toch breed communicatieorgaan voor de NVU (zie de bijdrage van E.R. Boevé in de 'Electronic Supplemental Material') door het tijdschrift met *De Urograaf* te laten samengaan. Hoewel de meeste bestuursleden van de NVU er nu wel oren naar hebben, gooit uitgever Reed Elsevier roet in het eten doordat zij de advertentie-inkomsten strikt voor zichzelf willen houden, evenals de toenmalige naam *Nederlands Tijdschrift voor Urologie*. Pas in de loop van 2004 komt er witte rook uit de schoorsteen en wordt besloten met 'gesloten beurs' te gaan werken: met ingang van 2005 worden het tijdschrift en *De Urograaf* in één postzending aan de leden toegestuurd, al blijven de advertentie-inkomsten strikt gescheiden. Het is een keerpunt: eindelijk, na 12 jaar..., verklaart de NVU het tijdschrift tot haar officiële wetenschappelijke orgaan! ('Electronic Supplemental Material') De helaas in 2007 veel te vroeg overleden Wim Zwiers heeft met zijn juridische kennis een wezenlijke bijdrage geleverd aan het opstellen van degelijke statuten en een huishoudelijk reglement voor dit samengaan.

Henk van der Poel (HP) is dan al vier jaar hoofdredacteur van *De Urograaf*. Besloten wordt dat hij per 1 januari 2005 ook hoofdredacteur van het tijdschrift wordt, Peter Mulders sectieredacteur van het tijdschrift en Egbert Boevé sectieredacteur van *De Urograaf*.

Tevens wordt de verschijningsfrequentie van vijf tot acht keer per jaar opgevoerd. Dit is mogelijk dankzij de veel ruimere kopijwinning door actieve uitnodigingen naar aanleiding van voordrachten op de NVU-Voor- en Najaarsvergadering. Maar zeker ook doordat de hoeveelheid spontaan aangeboden kopij groeit.

Uiteraard wordt ook de lay-out geheel vernieuwd: het

Tabel 1 Redactieleden in de periode 1993 tot 2021

Hoofdredacteurs

1993 tot 1999	Tycho Lock
1999 tot 2005	Egbert Boevé
2005 tot heden	Henk van der Poel

Redacteurs

1993 tot heden	Tycho Lock
1993 tot 2001	Fons Ypma
1993 tot 1998	Don Newling
1998 tot 2005	Egbert Boevé
1998 tot 2001	Gerard Dijkman
2001 tot heden	Peter Mulders
2001 tot 2005	Toine Zeegers
2002 tot 2012	Simon Horenblas
2007 tot 2013	Herman van Roijen
2012 tot heden	Richard Meijer
2013 tot heden	Bertil Blok

groen met zwarte opdruk maakt plaats voor stevig blauw-rood met witte opdruk en zowel de inhoud van het tijdschrift, als die van *De Urograaf* prijkt op de voorzijde. Maar belangrijker is dat het NTvU nu het officiële orgaan is van de NVU. Terwijl tot 2005 beide bladen nog apart geniet worden, wordt vanaf 2009, tot op de dag van vandaag *De Urograaf* in het tijdschrift geïntegreerd als middenkatern.

Vermeldenswaard is ook dat in maart 2008 een jubileumnummer voor urologen en huisartsen verschijnt naar aanleiding van het honderdjarige bestaan van de NVU, precies in die maand.

Kopijaanbod blijft groeien en introductie themanummers

Vanaf 2005 verruimt het spontane aanbod van kopij aanzienlijk. 'Wie schrijft, die blijft!' Wordt publiceren eind jaren '90 onder de urologen al steeds populairder, dit geldt zeker na de eeuwwisseling. Dat komt mede door een duidelijke aanwas van urologen en a(n)ios. Zo wordt begin deze eeuw via het Centraal Capaciteitsorgaan het aantal op te leiden assistenten flink verhoogd, en al die nieuwe assistenten willen zichzelf met hun publicaties natuurlijk profileren en hun cv prominenter maken. Ook groeit in deze periode het aantal anios, en ook zij vertrouwen hun noeste arbeid maar al te graag aan het papier toe, in de hoop daarmee hun kans op een opleidingsplaats te vergroten.

Maar ook de veranderingen in het medisch curriculum aan de meeste faculteiten doen een duit in het zakje. In het laatste jaar van de opleiding wordt een wetenschappelijke stage gecreëerd waarin de medisch student zelfstandig een of meerdere wetenschappelijke bijdragen moet leveren. Dit leverde menig bijdrage op met een onderwerp dat volledig nieuw is voor eigenlijk alle urologen. (Zie bijvoorbeeld de voorzijde van nummer 1 van 2009.)

Naar aanleiding van een voorstel van HP komt in september 2008 het eerste themanummer uit: 'Andrologische en Functionele urologie' onder gastredacteur Eric Meuleman, een formule waaraan de redactie tot op heden heeft vastgehouden. Door de themanummers komen ook vaak nieuwe ontwikkelingen aan bod uit aanpalende vakgebieden, met als recente voorbeelden de genetica en nucleaire geneeskunde (tab. 2). Voor wie alle themanummers heeft bewaard, is het een flinke stapel geworden.

Behalve het eerste themanummer in 2008 is in dat jaar ook een *International Advisory Board* benaderd en aan het tijdschrift toegevoegd in de personen van prof. dr. Hein van Poppel uit Leuven en prof. dr. Chris Heyns uit Zuid-Afrika, na diens vroege en onverwacht overlijden (2014), opgevolgd door de in Nederland gepromoveerde prof. dr. Rainy Umbas uit Indonesië.

Overgang naar Springer Nature: van blauw naar rood en van NTvU naar TvU

Begin 2009 worden HP en TL ontboden bij de Elsevier-directie in Amsterdam. Onderwerp van gesprek is 'de toekomst van het NTvU'. Er wordt voorzichtig geopperd dat, in navolging van richtlijnen van Elsevier Headquarters in de VS, ons tijdschrift mogelijk geheel digitaal zal worden... en wat wij daar van zouden vinden! In geval we toch voorkeur zouden hebben voor een 'papieren' tijdschrift zou Elsevier Nederland dit met een 'bevriende' uitgeverij kunnen regelen. Gelukkig komt ons bij toeval ter ore dat daarmee een kleine(!) uitgeverij wordt bedoeld, en dat daar de lieve som aan komt te hangen van 200.000 euro. Als redactie voelen we de donkere wolken boven ons hoofd samepakken en gaan we ijlings op zoek een alternatieve professionele uitgever. Want stel dat die samenwerking met die nieuwe uitgeverij niet bevalt? Dan moeten we ons uitkopen voor 200.000 euro (uit de NVU-kas!).

Tabel 2 Themanummers NTvU en TvU met hun gastredacteurs

Themanummer	Gastredacteur
september 2008 <i>Bored in bed? Andrologische en functionele urologie</i>	prof. dr. E.J.H. Meuleman
september 2009 <i>Urineweginfecties</i>	dr. E.P. van Haarst
februari 2010 <i>Gelokaliseerd prostaatkanker</i>	M.B. Busstra
april 2011 <i>Functionele urologie</i>	dr. J.P.F.A. Heesakkers
maart 2012 <i>Castratieresistent prostaatcarcinoom (CRPC)</i>	dr. J.P.M. Sedelaar
maart 2013 <i>De vele gezichten van hedendaags kwaliteitsbeheer</i>	dr. H.F.M. Karthaus
februari 2015 <i>Actuele visie op huidige kinderurologisch onderzoek in Nederland</i>	dr. P. Dik
december 2015 <i>Spierinvasief blaascarcinoom in een breder perspectief</i>	dr. A.G. van der Heijden
december 2016 <i>Historie, heden en toekomst van de opleiding tot uroloog</i>	dr. B.M.A. Schout en dr. A.J.M. Hendriks
oktober 2017 <i>Centralisatie van de zorg</i>	M.T.W.T. Lock
december 2018 <i>Andrologie</i>	dr. G.R. Dohle en dr. M. Dinkelman-Smit
oktober 2019 <i>Gemetastaseerd prostaatcarcinoom</i>	L.M.S. Boevé en dr. G. van Andel
maart 2020 <i>Genetische aspecten bij prostaatkanker</i>	dr. M.G.E.M. Ausems, D.A.E. Hairwassers en prof. dr. L.A.L.M. Kiemeny
oktober 2020 <i>Nucleaire geneeskunde bij prostaatcarcinoom</i>	dr. L.W.M. van Kalmthout en prof. dr. M.G.E.H. Lam

De onderhandelingen met Bohn Stafleu van Loghum te Houten, onderdeel van Springer Nature, en vooral het werk van HP, zijn een verademing en worden als een zegen ervaren. Daarom is, uiteraard na overleg met het NVU-bestuur, het contract met Elsevier in december 2009 opgezegd en werken we vanaf 2011 met Springer samen. Ondanks meerdere verzoeken heeft Elsevier ons nooit de oorspronkelijke titel gegund en heten we sinds 1 januari 2011 TvU en niet meer NTvU. Natuurlijk met een nieuwe lay-out, waarin de jongere collega's het huidige rode tijdschrift herkennen en ook het TvU bestaat alweer tien jaar! Een bijkomend groot voordeel van de overstap naar Springer is de beschikbaarheid van 'editorial manager' (EM), waarin de kopijstroom voor auteurs, reviewers en editors geheel is gedigitaliseerd: het is een goed toegankelijk systeem, waarmee zowel editors als uitgever continu overzicht hebben.

Vergaderen doen we nu grotendeels telefonisch, het eerste deel samen met de redactie van *De Urograaf*. Eenmaal per jaar wordt door Bohn Stafleu van Loghum een gemeenschappelijke maaltijd mogelijk gemaakt waarbij redactieleden van het tijdschrift en *De Urograaf*, alsmede de uitgever en de redactiecoördinator aanwezig zijn; in 2020 helaas niet doorgegaan door de coronapandemie.

Indexering

Sinds de uitgave van het tijdschrift bij Elsevier, is het NTvU opgenomen geweest in 'Embase', een database van *Elsevier International*. Toegang krijgen tot die database bleek in de praktijk echter soms knap lastig. Daarom is, al jaren voor de overstap naar Springer dus, in samenwerking met Elsevier, een ambitieus plan ontwikkeld om het NTvU opgenomen te krijgen in 'MEDLINE' en 'PubMed'. In de richtlijnen voor acceptatie staan echter nogal wat eisen: op vaste tijden verschijnen met vaste rubrieken en bijdragen, internationale contacten, altijd een Engelstalig abstract, maar wellicht beter om het gehele tijdschrift in de Engelse taal te voeren, en een forse toegangsprijs voor een dubieus kleine kans te worden toegelaten! Helaas zijn de twee pogingen die tot nu toe zijn ondernomen om toegelaten te worden tot PubMed gestrand.

Achteraf zijn we daar als redactie eigenlijk heel blij mee. Dat klinkt vreemd, want impactfactor en vindbaarheid moeten toch tot de verbeelding spreken. Uit alle contacten binnen de NVU is het de redactie echter duidelijk geworden dat een papieren tijdschrift in het Nederlands, dat makkelijk toegankelijk is voor iedereen, ook voor de a(n)ios, dat typisch Nederlandse geneeskundige aspecten

belicht, een hele duidelijke voorkeur geniet. Het Engeltalige abstract, een overblijfsel uit genoemde pogingen, blijkt niet voor niets te zijn geweest: het wekt de nodige interesse in het buitenland en is vaak de sleutel om artikelen via SpringerLink te downloaden. Is alle inspanning toch nog ergens goed voor geweest.

Resumé

'Onze urologische documentatie' heeft inmiddels een geschiedenis van meer dan honderd jaar! Echter, veel van de oude verslaglegging is verloren gegaan. Wat goed is gedocumenteerd via ons depot van het 'Historisch Genootschap' in Urk zijn de 10 jaar 'Urologische brief', 14 jaar 'De Urograaf', 18 jaar NTvU en nu 10 jaar TvU. Gezien de vele en vooral supersnelle veranderingen binnen ons mooie edele vak is de keuze voor een volwassen wetenschappelijk communicatiemiddel achteraf de juiste geweest. Ideaal is dat én wetenschap én verenigingsperikelen én persoonlijke informatie in één jasje huizen, en steeds digitaal beschikbaar zijn!

Dank

Het moge duidelijk zijn dat de geschiedenis die hier is geschetst *onmogelijk* het werk kan zijn van enkelingen. Daarom is veel dank verschuldigd aan de huidige redactie, de *International Advisory Board* en de Redactieadviesraad, in wisselende samenstelling. De laatste nieuwe ploeg startte in september 2019. Daarnaast dank aan alle, gelukkig vaak jonge collega's van de redactie van *De Urograaf*. Ook dank aan de collega's die *niet* vermeld staan in het colofon, maar van groot belang zijn voor het functioneren van het tijdschrift, onze reviewers. Wij danken ook zeker onze lezers die steeds positieve feedback geven. En *last but not least*: dank aan Bohn Stafleu van Loghum, onderdeel van Springer Nature.

Open Access. This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided you give appropriate credit to the original author(s) and the source, provide a link to the Creative Commons license, and indicate if changes were made.

M.T.W.T. (Tycho) Lock uroloog, voormalig hoofdredacteur Nederlands Tijdschrift voor Urologie

Henk G. van der Poel uroloog, hoofdredacteur Tijdschrift voor Urologie